

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41C/519/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115235309
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2017:7115235309.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v sporovej veci žalobkyne: X. N., W. XX.X.XXXX, M. F. U. M., M. XXXX/X, bydliskom U. V., V. R. XX, právne zastúpenej: JUDr. Monika Marjanovič, Advokátska kancelária so sídlom v Košiciach, Urbánkova 1562/6, IČO: 355 617 34, proti žalovanému: Pohotovosť, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 346,00 €, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd určuje, že administratívny poplatok za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 903400112 zo dňa 21.7.2014 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 17.12.2015 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 346,00 € a tiež určenia, že administratívny poplatok za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.7.2014 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a tiež náhrady trov konania. Nárok žalobkyňa vyvodzovala z toho, že dňa 21.7.2014 uzavrela so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 350,00 €. Celkové náklady spojené s poskytnutým úverom sú vo výške 346,00 € a celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa žalovanému uhradiť predstavovala sumu 696,00 €. V zmluve je uvedená ročná úroková sadzba 23,22 %, administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 264,73 €, RPMN 98,86% a priemerná RPMN 45,02%, pričom už na prvý pohľad ide o veľmi úžerný poplatok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, keďže poplatok 264,73 € predstavuje 75,63% hodnoty poskytnutého úveru. Keďže predmetný úver je úžerný a odporuje dobrým mravom, je neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a preto si žalobkyňa uplatňuje bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu medzi poskytnutým úverom 350,00 € a zaplatenou sumou 696,00 €, teda 346,00 €.

2. Žalobkyňa k žalobe pripojila aj listinné dôkazy, a to: Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.7.2014, Oznámenie o splatení úveru zo dňa 21.7.2015, Splátkový kalendár, Zmluvu o nájme bytu zo dňa 7.10.2015, Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/10/2015-60 zo dňa 14.7.2015.

3. K žalobe sa žalovaný vyjadril podaním doručeným súdu dňa 21.1.2016, a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že žalovaný si individuálne dohodol podmienky Zmluvy o úvere s tým, že s odbornou starostlivosťou, ktorú vykonal na základe vyplnenia formuláru o overení klienta, boli

dojednané podmienky poskytnutia úveru, a k tomu dohodnutá výška úveru, na základe posúdenej bonity klienta. Podľa dohody o splátkach spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočíta v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, a je vo výške 314,02%. Dohoda o splátkach oprávňuje spotrebiteľa plniť v splátkach, nie jednorázovo, tak ako je to ustanovené v Zmluve o úvere, na základe ktorých logicky vzrastá aj RPMN. To znamená, že RPMN vo výške 98,86% stanovená v Zmluve o úvere je hodnota vypočítaná pre prípad splatenia úveru v jednej splátke. Naproti tomu RPMN vo výške 314,02% dohodnutá v Dohode o splátkach predstavuje RPMN vypočítanú v prípade spotrebiteľa, ktorý požiadaval o plnenie v splátkach tak, ako je tomu aj v predmetnom prípade. Vzorec výpočtu RPMN je jasne a zreteľne uvedený vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalovaný uviedol, že je toho názoru, že v zmluve stanovená výška RPMN je v súlade s vyššie uvedenou právnou úpravou platnou v čase uzatvorenia zmlúv, pričom o RPMN bol klient pri podpísaní zmluvy informovaný, a svojím podpisom na zmluve vyjadril súhlas s predmetnou výškou RPMN, aj s výškou úroku. Pokiaľ ide o administratívny poplatok Zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne spomína niektoré poplatky, pričom môže ísť o poplatky akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere. V čase uzatvorenia Zmluvy o úvere nebol účinným žiadny Všeobecne záväzný právny predpis, podľa ktorého by stanovená maximálna prípustná výška úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov. Žalovaný poukázal na záver rozhodovacej praxe, podľa ktorého u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Podľa vrchného súdu v Prahe je u nebankových subjektov potrebné postupovať inak. V týchto prípadoch sú kedykoľvek poskytované pôžičky alebo úvery osobám, ktoré by pôžičku, či úver od banky nedostali pre isté riziko spojené s osobou dlžníka. Preto je logické, že s ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované týmito nebankovými veriteľmi tiež vyššie ako obvykle bankové úroky. Prevýšenie takejto odplaty je možné a zákon zakazuje len také prevýšenie, ktoré má charakter prevýšenia podstatného. Žalovaný ďalej uviedol, že je toho názoru, že zo Zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere. Predmetná Zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto Zmluvy o úvere nikdy neodpadol, a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov.

4. Žalobkyňa doplnila svoju žalobu podaním doručeným súdu dňa 29.2.2016, kedy predložila súdu aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/379/2015-80 zo dňa 27.1.2016.

5. K vyjadreniu žalovaného zaujala žalobkyňa stanovisko doručené súdu dňa 16.8.2016, kedy opätovne poukázala na to, že odplata za poskytnutý úver je v rozpore s dobrými mravmi, kedy ročná percentuálna miera nákladov predstavuje v skutočnosti 314,02%, a nie v zmluve uvedených 98,86%, preto nemôže požívať súdnu ochranu, a je nutné ju hodnotiť ako neprijateľnú a odporujúcu dobrým mravom. Administratívny poplatok, ktorého výška bola dohodnutá na 264,73 € je neúmerne vysoký, a to vo vzťahu k nákladom na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, a na tzv. všetku administratívnu činnosť, a v tomto slova zmysle aj taký, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Ide o vágne ustanovenie, ktoré vôbec nešpecifikuje o aké činnosti ide, za ktoré je dlžník povinný zaplatiť tento poplatok, preto sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku aj z dôvodu jej neurčitosti. Z uvedených dôvodov zo zmluvy vznikol žalovanému nárok len na úradu istiny vo výške 350,- €. Preto si žalobkyňa naďalej uplatňuje bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu medzi poskytnutým úverom 350,- € a zaplatenou sumou 696,- €, teda 346,- €. Zároveň dala do pozornosti aj zodpovedajúcu judikatúru súdov SR.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu, a tiež oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými do spisu a zistil tento skutkový stav:

7. Za nesporné považoval súd to, že došlo medzi žalobkyňou a žalovaným k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 21.7.2014 pod číslom XXXXXXXXXX, pričom predmetom tejto zmluvy bolo, že žalovaný poskytol žalobkyňi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 350,- €. Žalobkyňa ako spotrebiteľka sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 346,- €, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 696,- €. V bode II. tejto zmluvy bolo uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené súčtom úroku vo výške 23,22% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 81,27 €, a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 264,73 €. Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú

čiasťku 696,- €, ak nie je dohodnuté inak do 14.7.2015 na účet veriteľa. V bode III. sa uvádza, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov RPMN sa vypočítala v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, a je vo výške 98,86%. Taktiež sa v tomto bode uvádza, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úveru platný ku dňu podpísania tejto Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 45,02%. Z predmetnej zmluvy nevyplýva, či žalobkyňa mala tento úver splatiť naraz, resp. v splátkach, taktiež nie je uvedené, či by malo ísť v prípade splátok o mesačné splátky, resp. o iné pravidelné splátky, taktiež nie je rozpísané, z čoho by mala pozostávať splátka v zmysle § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Zo Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru v bode VI. súd zistil, že je v nich uvedený spôsob ako sa úročí spotrebiteľský úver, pričom ani z týchto všeobecných podmienok nevyplýva, či predmetný úver mal byť uhradený naraz, resp. v splátkach.

9. Zo Splátkového kalendára zo dňa 21.7.2014 vyplýva, že žalobkyňa mala dlh uhradiť v 12 mesačných splátkach, vždy k 14. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom prvá splátka mala byť splatná dňa 14.8.2014, a posledná dvanásť dňa 14.7.2015, a to vo výške 58,- €. Súd z predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nezistil, že by tento splátkový kalendár bol aj súčasťou predmetnej zmluvy.

10. Z Oznámenia o splatení úveru zo dňa 21.7.2015 mal súd za nesporné, a taktiež túto skutočnosť ani žalovaný nespochybnil, že žalobkyňa splatila žalovanému celkovo sumu 696,00 €, keďže v Oznámení o splatení úveru sa uvádza, že tento úver bol v plnej výške uhradený dňa 18.7.2015.

11. Súd vec právne posúdil takto:

12. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

15. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

17. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

20. Či zmluva obsahuje podstatné náležitosti súd posudzoval podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

21. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. V danej právnej veci bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

23. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne je v celom rozsahu dôvodný. Po preskúmaní predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 903400112 zo dňa 21.7.2014 mal súd jednoznačne za preukázané, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným takúto Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý zo strany žalovaného úver vo výške 350,- €, pričom celkovo mala uhradiť sumu 696,- €, ktorú aj dňa 18.7.2014 žalovanému uhradila. Súd však dospel k záveru, že administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 264,73 €, a tiež ročná úroková sadzba vo výške 23,22 %, RPMN 98,86 % a priemerná RPMN 45,02 % sú v rozpore s dobrými mravmi. Súd mal jednoznačne za to, že ide o úžerný poplatok za administratívne náklady, t. j. v sume 264,73 €, keďže tento poplatok vlastne predstavuje 75,63 % hodnoty poskytnutého úveru. RPMN bola v zmluve navyše uvedená nesprávne, pretože táto v skutočnosti nedosahovala 98,96 %, ale až 314,02%. Takáto výška RPMN je absolútne neprijateľná, je úžerná, a je v rozpore s dobrými mravmi, pretože niekoľkonásobne prevyšuje priemerné hodnoty RPMN poskytované pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami v tom období, kedy došlo aj k poskytnutiu úveru zo strany žalovaného žalobkyňi, čo je možné zistiť a preveriť si aj na internetovej stránke Národnej banky Slovenska. Žalovaný síce tvrdil, že RPMN vo výške 314,02 % bola dohodnutá v Dohode o splátkach, ktorú však žalovaný súdu nepredložil, teda nepreukázal svoje tvrdenia. Navyše súd mal za to, že predmetná zmluva neobsahovala ani všetky zákonné náležitosti podľa § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tak ako to zákon vyžaduje, a preto pokiaľ v zmluve neboli všetky tieto zákonné náležitosti uvedené, tak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z toho vyplýva, že pokiaľ žalobkyňa splatila žalovanému nielen úver, ktorý jej bol zo strany žalovaného poskytnutý vo výške 350,- €, ale aj ďalšiu sumu navyše, t. j. vo výške 346,00 €, žalovaný sa na úkor žalobkyne obohatil, a teda je povinný toto bezdôvodné obohatenie žalobkyňi vydať v požadovanej výške, t.j. 346,00 €. Keďže vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov mal žalovaný iba nárok na vrátenie skutočne požičanej sumy, a to vo výške 350,00 €, preto zaviazal súd žalovaného na zaplatenie sumy 346 € žalobkyňi.

24. Pokiaľ ide o administratívny poplatok vo výške 264,73 €, súd dospel k záveru, že takto dohodnutý administratívny poplatok za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou uvedenou v predmetnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere je zároveň neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a to z toho dôvodu, že dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. Pre poplatok zo spotrebiteľského úveru je nutné, aby sa ním platilo za skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi, a v jeho záujme. Administratívny poplatok v uvedenej výške, ktorý navyšuje úver k poskytnutej sume spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pretože chýba špecifikácia presného spôsobu výpočtu jeho výšky, odôvodnenia, a je v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so

Smernicou o nekalých obchodných podmienkach. Každá nekalá praktika sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi. Zmluvná podmienka - dojednanie administratívneho poplatku vo výške 264,73 € nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, oprávňuje dodávateľa na neprimerane vysoké plnenie, a preto je v zmysle generálnej klauzuly uvedenej v § 93 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a v súvislosti s porušením princípu dobrých mravov neprijateľná. Naliehavý právny záujem žalobkyne - spotrebiteľky na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve vyplýva priamo zo zákona (§ 53a Občianskeho zákonníka). Takýmto určením sa naplňuje cieľ Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zabrániť neustálemu používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Naliehavý právny záujem je daný aj z dôvodu právnej istoty v otázke skutočnej výšky dlhu, preto ho spotrebiteľ nemusí preukazovať. (Z rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 17Co/10/2015-60 zo dňa 14.7.2015). Z uvedených dôvodov preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené v II. výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol takto:

25. Podľa ust. § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP, ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

28. Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola v celom rozsahu v tomto konaní úspešná súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice I., v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa ust. § 365 ods.1 CSP odvolacie dôvody odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).